

ΣΑΝ ΠΑΡΑΜΥΘΙ

Μερικούς ανθρώπους και μερικές φασίλίες πώς τους βασανίσει ή μοίρα τους στον κόσμο τουτο και δέν τους λυπάται! Πώς τους χτυπάει σά νά τους έχθρευεται!

‘Ο Μπαχάμης όταν παντρεύτηκε ήταν ένας γερός άντρας, όπως όλος ο κόσμος. Ποιός μπορούσε νά φαντασιή τὸ χάλι όπου θά έφτανε σέ λίγα χρόνια! Τὸ μόνο του κακὸ ήταν πὼς έπινε λίγο και πὼς στὸ δεξί του χέρι, κάτω στήν κλείδωση τῆς ἀπαλάμης τοῦ πέταγε ένα κόκκαλο. Σημάδι πὸν δέν ἄρρεσε σιὰ μάτια τῆς πεθερᾶς του και λίγο έλειψε νά τοῦ χαλάση τὸ γάμο.

Παντρεύτηκε κι’ έκαμε τρία παιδιά. ‘Εδούλευε λίγο κι’ έπινε περισσότερο. ‘Αλλά και τοῦτο δέν ήταν λόγος νά ξεπέση όπως ξεπέσε.

Μιά χρονιά — κι’ ἀπὸ δῶ ἀρχίζει ο κατατρεγμὸς τῆς Μοίρας — καθὼς έβόήθαγε τὸ γείτονά του στὸ τίναγμα μιᾶς καρδιᾶς κι’ ήταν ἀπάνω ἀνεβασμένος, πέφτει και τσακίζεται. Τὸν σήκωσαν σχεδὸν μισοπεθαμένο. Μὲ σπασμένο πόδι, μὲ σπασμένο τὸ σημαδιακὸ χέρι, μὲ σπασμένα μούτρα. Δέν ξέρω πόσους μῆνες έμεινε στὸ κρεβάτι. ‘Εφαγε ὅ,τι χτήματα είχε και καταχρεώθηκε.

Σηκώθηκε έπειτα ἀπὸ καιρὸ σχεδὸν ἄχρηστος. ‘Ολο του τὸ κορμὶ είχε τέτοια χάλια πὸν σουκανε κακὸ νά τὸν βλέπεις. Πὼς νά δουλέψη πειά! ‘Επινε τώρα περισσότερο και τὰ βραδάκια, σά μέθαγε, καθότανε κι’ εκλαιγε τὴ μοίρα του. ‘Η πεθερά του ὄλο και τὸν έβριζε και τὸν ἀπόπερνε. ‘Αλλοτε πάλι τὸν λυπότανε και τοῦβαζε τίποτα στὸ χέρι.

Μ’ ὄλη αὐτὴ τὴ κατάντια έκαμε κι’ ἄλλο παιδί. Κι’ επειδὴ δέν είχε σκοπὸ νά σταματήσει, πῆγε ή πεθερὰ και κοιμώτανε ἀνάμεσα στὸ ἀντρόγυνο. ‘Ο Μπαχάμης έγινε θεορὶο και θά τὴν σκότωνε ἀν δέν έφευγε ἀπ’ τὴ μέση. ‘Ετσι έκαμε ἄλλο ένα παιδί, τὸ ὄλον πέντε μὲ τ’ ἄλλα

‘Η φτώχεια τους μεγάλωνε. Τὰ παιδιά, μικρὰ καθὼς ήσαν, δέν μπορούσαν νά βοηθήσουν. ‘Η γυναίκα του ξενοδούλευε κι’ αὐτὸς πότε-πότε, μ’ ένα ζῶ πὸν τοῦχε ἀπομεινει, έφερνε κανένα φόρτωμα ξύλα ἀπ’ τὸ βουνό, τὰ πούλαγε και πόρνευε.

‘Αλλά ή κακή του μοίρα τὸν ἐννοιαζότανε και τοῦ έτοίμαζε κι’ ἄλλα βάσανα. Μιά μέρα ένας γείτονας δανείστηκε

τὸ ζῶ του, τὸ φόρτωσε καὶ ἐπῆγε στὸ χτῆμα του. Τὴ νύχτα καθὼς τὸ εἶχε δεμένο νὰ βοσκᾷ, ἕνας κακὸς ἀέρας σπάει ἕνα κυπαρίσσι, τὸ ρίχνει ἀπάνω του καὶ τοῦ τσακίζει ἕνα ποδάρι. Ὁ Μπαχάμης λίγο πού δὲν ἔμεινε στὸν τόπο σὰν ἔμαθε τὸ κακό. Πῆρε τὸ ζῶ πάσχισε νὰ τὸ γιατρέψῃ, ἀλλὰ τίποτα. Σὰν ἀπελπίστηκε ὀλότελα καὶ δὲν μπορούσε πειὰ καὶ νὰ τὸ θρέψῃ, τὸ πῆρε μιὰ μέρα καὶ τὸ πῆγε μὲ χίλια βάσανα ψηλὰ στὸ βουνό. Ἐκεῖ κοντὰ σὲ μιὰ βρύση τ' ἀπαράτησε νὰ τὸ φᾶν οἱ λύκοι.

Ἔπειτα κι' ἀπὸ τοῦτο τὸ περιστατικὸ ἡ δυστυχία τους ἀπόγινε. Ἐτρωγαν τὴ μιὰ μέρα καὶ τὴν ἄλλη ἔμεναν νηστικοί. Τὰ δυστυχησμένα τὰ πέντε τους παιδιά κίτρινα κι' ἀναιμικά, κουρελιάρικα, ἄπλυτα γύριζαν στὰ ξένα σπῆτια, στὰ ξένα περβόλια ζητώντας τίποτα νὰ φᾶνε. Τὰ μεγαλύτερα τὸ περνοῦσαν τὸ μαρτύριο τῆς πείνας χωρὶς νὰ μιλοῦν. Τὰ μικρότερα ἔκλαιγαν κι' ἐφώναζαν. Κι' ἕνα — τὸ τελευταῖο — ἔλεγε κλαίγοντας τῆς μητέρας του :

— Μωλή, κακούγα, τσομὶ σέλω !

Μιὰ Κυριακὴ τοὺς ἔβγαλαν δίσκο στὴν ἐκκλησία καὶ ἔτσι ἔφαγαν λίγες μέρες. Ἄλλη μέρα τοὺς χάρισε ὁ χασάπης μιὰ βωδινὴ κοιλιά κι' ἐπόρεψαν δυὸ μέρες ἀκόμη. Τελευταία πῆρε τὸ Μπαχάμη ἡ πεθερά του μεροκάματο νὰ ἀσβεστώσῃ τὸ σπῆτι της. Πρὶν ὅμως ἀρχίσῃ καλὰ-καλὰ τὴ δουλειὰ ἐγκρίνιαζαν κι' ὁ Μπαχάμης ἔφυγε ἀπλήρωτος.

Τὰ πράγματα ὅσο πῆγαιναν καὶ στένευαν. Ὁ χειμῶνας ἐξύγωνε. Τὰ πρῶτα κρύα κι' ἡ πρῶτες ψυχᾶλες εἶχαν ἔρθει, κι' ἀπάνω στὸ βουνὸ μὲ τὰ ἔλατα ὄλο καὶ συνέφιαζε. Πῆρε λοιπὸν κι' αὐτὸς τὴ γυναῖκα του καὶ τὸ μεγαλύτερο κοριτσάκι του κι' ἐβλῆκε διακονιὰ ψηλὰ στὸ βουνό, στὶς βλάχικες στάνες. Δυὸ μέρες ἐγύριζαν κι' ἐμάζευαν ὅτι τοὺς ἔδιναν. Τυριά, μισῆθρες, πῆττες, μαλλί. Τὰ μαντρόσκυλλα τοὺς ἐρριχνόντουσαν καὶ πῆγαιναν νὰ τοὺς ξεσκίσουν. Τὸ κοριτσάκι τρομαγμένο ἐσκαρφάλωνε στὰ ἔλατα νὰ γλυτώσῃ. Ἐπειτα, τὴν τρίτη μέρα, γερὰ φορτωμένοι ἐγύρισαν στὸ χωριό.

Εἶχε πειὰ νυχτώσει ὅταν ἔφτασαν στὸ σπῆτι τους. Ἐκλείσθηκαν μέσα κι' ἐβάλλθηκαν νὰ μετροῦνε τὰ ὅσα κουβάλησαν. Ἐπειτα ἐρρίχτηκαν στὸ φαῖ καὶ καθὼς ἔτρωγαν γέλασαν λίγο κι' εἶπαν καὶ χαρούμενες κουβέντες. Ἐξω ἄστραφτε κι' ἐβρόνταγε, βαρειά σύννεφα κυλιόντουσαν στὸν οὐρανὸ κι' ἕνα κρύο ἀέρι κατέβαινε ἀπ' τὸ δάσος — φοβερὰ προμηνύματα τοῦ χειμῶνα πού ζύγωνε γιὰ τὴ φτωχὴ καὶ πεινασμένη τούτη φαμίλια. !